

The Hidden Splendor #1 vraag 2 en 3

Vertrouwen is de brug tussen jou en het bestaan.

12 maart 1987 PM in het Chuang Tzu Auditorium.

Vraag 2

Geliefde Osho,

Opnieuw nodigt U ons uit de Boeddha te doden als we hem op het pad tegenkomen. U zei dat de meester de laatste gehechtheid is en u wilt me deze ook laten vallen om totaal vrij te kunnen zijn. Oh mijn geliefde, het probleem is niet dat ik te veel van U houdt: Ik kan U uit liefde doden, zonder enige pijn. Maar het echte probleem is, dat ik U te geweldig vindt! Ik houd van Uw ogen, ik houd van Uw handen, ik houd van Uw baard, ik houd van uw gezicht, Uw profiel. En ik houd van de manier waarop U loopt, de manier waarop U spreekt, de manier waarop u lacht. Ik houd van alles wat U betreft, Osho – behalve uw horloges natuurlijk. Mijn hele leven ben ik op zoek geweest naar schoonheid: ik heb de mooiste vrouwen en de mooiste mannen van de wereld gefotografeerd, maar nooit, nee nooit heb ik een wezen ontmoet die beiden bezat: de fragiele schoonheid van een vrouw en de sobere gratie van een man, hoe zou ik U dan kunnen doden, als ik meer van U houdt dan van enige zonsopgang, enige tempel, enig schilderij, enig gedicht, enige vrouw, enige rivier, enig beeldhouwwerk; meer dan alles wat ik ooit heb gezien? En U moet mijn verborgen geheim ook kennen: want ik blijf in het lichaam terugkomen enkel om mijn ogen te plezieren. Hoe kan ik in hemelsnaam mijn ogen beroven van U te zien, van de ultieme gratie van vorm, in deze onesthetische wereld?

Sarjano, je vraag is geen vraag. Het is een verklaring. Het enige vraagbare ding erin betreft mijn horloges. Dus kan ik je zeggen, als je me op de weg ontmoet, neem mijn horloge.

Dat zal genoeg zijn. Buitendien zijn ze niet van mij, ze behoren aan sannyasins die willen dat ik hen gebruik terwijl ze hier zijn. En dan kunnen ze hen terugnemen, en zo worden ze iets kostbaars voor hen. Ik bezit niets – zelfs mijn kleding is niet van mij. Ze is ook door sannyasins gemaakt.

En ik ben het met je eens, ik houd ook niet van goedkope horloges. Maar waar rijkere mensen te vinden dan sannyasins? Als je enig idee hebt, of je kunt me informeren of als je het kunt regelen, kun je het juiste horloge brengen, een waar je van houdt.

Je bent een Italiaan Sarjano, dus speciaal voor jou heb ik een grap hier.

Een Italiaans schip is al maandenlang op zee en de hele bemanning mist het genot van vrouwelijk gezelschap. Iedereen raakt steeds meer geïrriteerd. Iedereen, behalve de kapitein.

Het begint de bemanning op te vallen dat de kapitein niet aan dezelfde frustratie schijnt te lijden als zij doen. Dus besluiten ze om hem te bespioneren om zijn geheim te ontdekken. Die nacht kruipen ze stiekem naar zijn hut en kijken door het sleutelgat. Ze zien hem genieten met een mooi en erg levend uitzijnde opblaasbare pop.

Dus als de kapitein niet in zijn hut is, gaan ze om beurten naar beneden en genieten de gunsten van dit weelderig stuk van moderne techniek.

Als het schip in de Amsterdamse haven is, gaat de kapitein terug naar de zaak in het rode -licht district waar hij de pop kocht. "Goede morgen, kapitein, "zegt de bediende. "Bent U tevreden met ons product?"

"Ah, "ja," antwoordt de kapitein, "Ze is geweldig! En ze is zo levensecht dat ik zelfs gonorrhoe van haar kreeg."

Vraag 3

Geliefde Osho'

Kunt U iets zeggen over het verschil in kwaliteit van stilte in het samensmelten met U, het samensmelten met mijn geliefde en het opgaan in stilte alleen?

Anand Michel, het samensmelten met je geliefde is gemakkelijkste want het is erg oppervlakkig en erg kortstondig. Het is voor het grootste gedeelte lichamelijk. Je mind blijft van binnen babbelen en je wezen is er niet bij betrokken. Gewoon een marginaal samensmelten zou je het kunnen noemen. Samensmelten met je meester is moeilijker. Want het is niet het samensmelten van twee buitenkanten maar van twee centra. Het is het oplossen van twee bewustheden. Het is samensmelten van twee zielen in een organisch geheel. Het ego moet compleet verdwenen zijn. De mind moet uiterst stil zijn. En het is niet iets kortstondigs.

Als je eenmaal met je meester bent samengesmolten, ben jij opgelost. Er is geen terugkeer mogelijk. En het derde is, het oplossen alleen. Dat is het meest moeilijke – bijna onmogelijk. Want voor het oplossen in je eentje heb je zelfs geen excuus.

Samensmelten met je geliefde heeft een excuus – je houdt van haar. En samensmelten heeft de ander nodig. Samensmelten met de meester is moeilijk maar niet onmogelijk; de ander is er nog steeds, en je smelt samen met het bewustzijn van de ander.

Maar alleen, waar wil je in oplossen? Ik zeg dat dit het meest moeilijke is – of misschien onmogelijk. Er is slechts een mogelijkheid en dat is als je weet hoe met de meester samen te smelten, jij en het bewustzijn van de meester zullen één worden. Dan ben je alleen. Dan kun je niet zeggen, “we zijn twee.” Er is geen ‘ik’, er is geen ‘jij’.

Als je met ‘alleen’ deze staat van eenheid bedoelt, dan is oplossen mogelijk. Dan zal het een samensmelten zijn met de existentie zelf.

Maar je moet het samensmelten leren met de geliefde. Je moet altijd beginnen vanaf het simpelste.

Als je gaat leren zwemmen, zwem in ondiep water. Spring niet onmiddellijk in de oceaan.

Als je in staat bent om met de geliefde samen te smelten, dan is het mogelijk voor je om in vertrouwen met de meester samen te smelten. Vertrouwen is de hogere vorm van liefde.

En als je in staat bent om met de meester samen te smelten. Dan wordt de meester een deur naar de hele existentie. Dan kun je proberen alleen op te lossen.

Ook dan los je niet in je eentje op; het lijkt je slechts dat je alleen oplost. Je lost op in het universum zelf. Vanwege dat de existentie niet aanwezig is als de ander – als je geliefde of de meester – lijkt het dat je alleen bent. Maar je bent nooit alleen. De existentie omringt je van alle kanten. Je bent bijna als een vis in het water, De oceaan is onzichtbaar, maar je kunt het proberen te begrijpen: Je ademt elk moment de existentie, in en uit. Elke cel van je lichaam ademt de existentie in en uit. Elke porie van je lichaam is inademend, uitademend.

Je neemt eten tot je, wat je voeding is, zonder welke je zou sterven. In het voedsel, eet je de zonnestrallen, de stralen van de maan, de op grote afstand staande sterren en hun effecten, de aarde. Alles wat er door vruchten binnenkomt, in alles wat je eet, eet je de existentie. Je ademt de existentie.

Je bent niet alleen. Omdat dit alles niet zichtbaar is, kun je denken dat je alleen bent.

En als je eenmaal de vreugde hebt ervaren van in de meester op te gaan, met een open hart, gecentreerd, dan is deze derde stap ook mogelijk, zelfs ofschoon ik het onmogelijk noem.

Het onmogelijke kan mogelijk worden als je de juiste weg neemt – stap voor stap.

Vandaar dat ik niet tegen de liefde tussen man en vrouw ben. Ik wil dat het zo intens en totaal als mogelijk is, omdat dit je voor de tweede stap zal klaarmaken, het samensmelten met de meester. Iemand die niet in staat is geweest in liefde samen te smelten met een vrouw of een man, zal niet in staat zijn met de meester samen te smelten. Hij kent zelfs niet de meest oppervlakkige ervaring ervan. Dus begin met het eenvoudigste.

De meester is bijna in het midden tussen jou en de existentie. Als je kunt samensmelten met de meester in totaal vertrouwen, in absolute overgave, zul je merken dat binnen in de meester niemand is, slechts zuiver niet-zijn, een gouden afwezigheid. Een geluidloze muziek. Een stilte, niet van een begraafplaats is maar van een tuin.

Dit zal je voorbereiden. De meester en het opgaan in hem is de grootste discipline in de wereld. Het zal je klaar maken om in de existentie zelf op te lossen. Het zal je bemoediging geven en het zal je een klein voorproefje geven... want de meester lijkt aan de buitenkant een individu maar als je met

hem samensmelt merk je dat er niemand is. Hij is gewoon een open raam naar de existentie. Nu kan het onmogelijke mogelijk worden.

Je kunt alleen oplossen. Je kunt eenvoudig je ogen sluiten en samensmelten met de existentie – met de zon, met de regen, met de wind, met de bomen, met de vogels. Je kunt eenvoudig jezelf uitspreiden over de hele existentie.

Er is een verschil in kwaliteit in al deze drie stilten. Er is ook enige overeenkomst.

Twee geliefden die samensmelten hebben een verre echo van het ultieme samensmelten met het universum. In het samensmelten met de meester ben je heel dichtbij gekomen, het verre geluid is niet langer ver. En als je samensmelt met de existentie, los je op in die verre muziek zelf.

Dus er is een overeenkomst en er is een verschil, maar het verschil is niet in kwaliteit. Het verschil is slechts gradueel.

Alle religies van de wereld hebben de mensheid verteld dat er een verschil in kwaliteit is, dat als je van een vrouw houdt of als je van een meester houdt of als je van god houdt, dat er dan verschillen zijn in kwaliteit. Ik verwerp het hele denkbeeld, categorisch. Er is slechts een verschil in gradatie.

Omdat de oude religies in een kwalitatief verschil geloofden, wensten zij dat je afstand deed van de vrouw, de echtgenoot, want tenzij je afstand deed, kun je niet een andere kwaliteit van stilte bereiken.

Ik zeg je niet van iets afstand te doen, ik zeg eenvoudig dat er drie stappen naar dezelfde tempel leiden. Zelfs de laagste stap behoort bij dezelfde tempel, en is net zo absoluut noodzakelijk als de tweede stap, als de derde stap. Met de derde stap ben je de tempel binnengegaan.

Van niets moet afstand worden genomen.

Alles moet geïntensifieerd worden.

Alles moet zo totaal en intens mogelijk ervaren worden.

Een Hollywood filmster die al vele malen getrouwd was ging opnieuw trouwen en bezocht haar dokter om een facelift te vragen. De dokter was hier niet erg enthousiast over,

“Het spijt me mevrouw, u heeft het al zo vaak gedaan dat ik niet geloof dat u het opnieuw moet doen.”

“Ah, alsjeblieft dokter, ik ga trouwen en hij is veel jonger dan ik. Ik moet er op mijn best uitzien bij de plechtigheid.”

“Nou goed dan, ik zal het doen maar het is definitief de laatste keer!”

Na de operatie kijkt ze in de spiegel, “Dat is grappig, dokter, ik had nooit eerder een kuiltje.”

“Dat is geen kuiltje mevrouw, dat is uw navel. Als ik weer een face lift zou geven, zou u zich moeten scheren.”

Oké, Vimal?

Ja, Osho.